

Emlékkövek

MOGONY MÁTYÁS

Hová, háová, Mogony Mátyás,
Kajlabajszú vén kötődő,
Talán megint szóra gyúlt kend
A faluszéli emberekhő?

Mert csak azok értik kendet,
Beljebb bár 'uz istennyila,
Kiesit-nagyot nem kímélve,
Csapkodna be a faluba.

Gazdák lakják a közepét,
A templom körül télen, nyáron,
Nem változott itt a világ,
Maradt minden a régi lábon.

De most aztán vigyázzon kend,
Mert húsz év hosszú, kemény a zár,
Szögi Pista lisztet kapott,
S tátott szájjal a szavára vár...

— Dejsz, ahová most én megyek,
Nem árul el ottan senki,
Lázítom a temetőket,
Szögi Pisták éltét venni.

SÜLI JÓSKA

Süliéknél gólyát lesnek,
Nem is egyet, talán hármat,
Pedig bőven van belőlük,
Teleülnek minden ágyat.

A bölcső alján is van kettő,
Nyakig benne a tollporba',
A kenyérke ébredését
Kék-lábakon lesik sorba

Kemencénél vedlik ősök,
Tört szárnyait tollászatja,
Tenger nyomort repült már át,
Hazát lel majd lenn a sírba.

Volt már délen, volt nyugaton,
Keleten is hullott vére,
Ezen a rossz sárgalyibán,
Nem szerzett mást életébe'.

Ebbe is csak gyermekeket.
Össze-vissza tizenhármát,
Sorsuk széjjel szórta őket,
Ki tudja, hogy merre szállnak.

Itthon csak a Jóska maradt,
Apja nyomán görnyedezve,
Gyepmester a faluszélén,
Tíz gyermek a jövedelme.

KLAPKA PISTA

Hej, de elmúltak a multak,
Bátyám uram, öreg Klapka,
De így jár kit a halál kímél,
Csöppent annak minden csapja.

Nyolcvan évnek a fele is sok,
Ha lépten-nyomon a nyomor kísér,
Kanász-élet a falu-alján,
Vöröshagymán biz' nemsokat ér.

Mert mi is volt a dudán kívül,
Kendnek egyetlen vagyona?
Kanok között a községházán
Jött fel minden virradatja.

Asszony nem volt, gyerek nem lett,
Úgy élt kend, mint völgyben az ér,
Hátán hordta kend a szennyet,
A bíró úrtól ez volt a bér.

Most mióta öreg lett kend,
S kisántult kegyis, úgyis.
Új a kanász, új az idő,
Más a disznó, más az úr is.

Pedig dudát senki nem fúj
Kenden kívül szebben- jobban,
Hogy ily sorsot szabtak kendnek,
Meg volt írva a csillagokban.

Tarisznyát hát a nyakába,
S koldulgasson csendben szépen.
Jutalmát a szolgálatért
Megkapja kend a temetőben.

CSÓKÁS VENDEL

Bújjék kend ki már a napra,
Taplófőző Csókás Vendel.
Szép az idő, gólyák szállnak,
Virág feslik minden reggel.

Kint a réten érett pákák
Kendre várva integetnek,
Apró pölyhük szerte porlik,
Kibomlanak a szeleknek.

Mohák is a ják nyakában,
Meglapulva sárgán érnek,
Kovakő kék' a falunak,
De sarka könnyebb a piactérnek.

Eltűnt kend a messzeségben,
Úgy ahogy jött, lengve, ingva
Fent csíhol a magas égen,
S hullik ránk a csillag szikra.

CSÉPE Imre